

Katarzyna Groniec, Koniec dnia (Romans)

Koniec dnia czerwonym pachnie winem,
szkarłat ciemny przelewa się w czerń,
czy owioniesz mnie zn&#oacute;w białym dymem
niewidzialny wtopiony we mgłę?

Tylko raz czujemy wielkość nieba,
wtedy trzeba zastygnąć i trwać,
jestem sama, Ciebie już przy mnie nie ma
gdy wszystko chcę Ci dać.

Koniec dnia czerwonym pachnie winem,
ćma sfrunęła trzepotem twych rzęs,
ty minąłeś, ja też kiedyś minę
i tak wszystko straciło już sens.

Tylko raz czujemy wielkość nieba,
wtedy trzeba zastygnąć i trwać,
jestem sama, Ciebie już przy mnie nie ma,
gdy wszystko chcę Ci dać.